

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 507

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 iulie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
194.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000	2
624.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 269 din 23 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271 ¹ și 271 ² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	3–6
	Decizia nr. 300 din 28 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției	7–9
	Decizia nr. 305 din 28 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. d) și art. 91 alin. (1) și (3) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției	10–11
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI		
104.	— Ordin pentru aprobarea Procedurii privind elaborarea studiului tehnico-economic în vederea realizării obiectivelor din sectorul gazelor naturale	12–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 9 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 16 se introduce un nou articol, articolul 16¹, cu următorul cuprins:

„Art. 16¹. — (1) Sportul pentru persoanele cu nevoi speciale reprezintă un complex de activități desfășurate în condiții specifice în grup sau individual de către persoane cu handicap fizic, senzorial, psihic și mixt.

(2) Sportul pentru persoanele cu nevoi speciale poate fi practicat atât în scopul dezvoltării personalității și integrării în societate a persoanelor cu nevoi speciale, cât și în scopul participării la competițiile naționale și internaționale.

(3) Programul național Sportul pentru toți trebuie să cuprindă un subprogram dedicat sportului pentru persoanele cu nevoi speciale.

(4) Persoanele cu nevoi speciale care practică sportul sistematic și organizat în scopul participării la competiții și obținerii victoriei asupra partenerului sunt considerate sportivi de performanță.

(5) În îndeplinirea atribuțiilor privind premiarea sportivilor, Ministerul Tineretului și Sportului va respecta principiul nediscriminării, acordând premii egale sportivilor care au obținut medalii la competițiile organizate pentru sportivi cu handicap cu cele ale sportivilor medaliați la jocuri olimpice, campionate mondiale și campionate europene.”

2. La articolul 18 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) conlucrează cu Comitetul Olimpic Român și cu Comitetul Național Paralimpic în finanțarea și derularea programelor privind pregătirea și participarea sportivilor români la Jocurile Olimpice și Jocurile Paralimpice, precum și pentru promovarea valențelor educative ale olimpismului;”

3. La articolul 64, alineatele (1), (11), (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 64. — (1) Sportivul de performanță care a obținut o medalie de aur, de argint sau de bronz în probele individuale ori pe echipe din cadrul Jocurilor Olimpice, al Jocurilor Paralimpice sau o medalie de aur la campionatele mondiale și europene de seniori, probe olimpice ori paralimpice, are dreptul, la cerere și cu confirmarea Ministerului Tineretului și Sportului, la o rentă viageră.

(11) Sportivul de performanță care a obținut o medalie de aur la campionatele mondiale și/sau campionatele europene de seniori, la o probă sportivă ce a fost inclusă cel puțin o dată în programul Jocurilor Olimpice sau al Jocurilor Paralimpice, are dreptul, la cerere, la o rentă viageră.

(5) În funcție de nivelul performanței sportive, din renta viageră, calculată potrivit prevederilor alin. (2), drepturile lunare se acordă din 1,5 salarii medii brute pe economie, după cum urmează:

a) — 100% pentru prima medalie de aur obținută la jocurile olimpice sau la jocurile paralimpice;

— 80% pentru prima medalie de argint obținută la jocurile olimpice, la jocurile paralimpice sau pentru prima medalie de aur obținută la campionatele mondiale;

— 70% pentru prima medalie de bronz obținută la jocurile olimpice, la jocurile paralimpice sau pentru prima medalie de aur obținută la campionatele europene;

b) 50% din valoarea indemnizației corespunzătoare convenite potrivit lit. a) pentru medaliiile de aur și argint obținute la jocurile olimpice, la jocurile paralimpice și pentru medaliiile de aur obținute la campionatele mondiale sau la campionatele europene.

(6) Pentru sportivii care cumulează titlul de campion sau vicecampion olimpic ori paralimpic cu cel de campion mondial sau european ori titlul de campion mondial cu cel european, renta viageră acordată pentru cea mai bună performanță se cumulează cu cea pentru performanța inferioară, potrivit nivelurilor prevăzute la alin. (5) lit. b).”

4. La articolul 65, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pe durata convocării sportivilor în loturile naționale ale României, obligația plății primelor de asigurare revine federațiilor sportive naționale, cu excepția situațiilor în care regulamentele internaționale au alte prevederi. Aceeași obligație revine Comitetului Olimpic Român, respectiv Comitetului Național Paralimpic, pentru loturile care participă la Jocurile Olimpice, respectiv la Jocurile Paralimpice sau la alte competiții organizate sub egida Comitetului Internațional Olimpic.”

Art. II. — În tot cuprinsul Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, sintagmele „persoane cu handicap” și „persoane cu dizabilități” se înlocuiesc cu sintagma „persoane cu nevoi speciale”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 7 iulie 2015.

Nr. 194.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 iulie 2015.
Nr. 624.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 269

din 23 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ și 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ și 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de „Eurocerad Internațional” — S.R.L. în Dosarul nr. 731/44/2014 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.042D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, avocat Laura Lupu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând, pe larg, motivele formulate în fața instanței de judecată și aflate la dosarul cauzei. Susține, în esență, că, având în vedere Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, prin care Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, trebuie admisă și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ din același act normativ. Consideră că art. 271¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, astfel cum a fost modificat și completat prin Ordonanța de urgență nr. 51/2014, este neconstituțional, contravenind prevederilor art. 21 alin. (1), (2) și (4), art. 24 raportat la art. 52 și art. 53 și art. 135 din Constituție, deoarece Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional și partea are dreptul de a opta dacă sesizează instanța de judecată sau organul jurisdicțional. Însă, prin documentațiile de atribuire, autoritățile contractante, la capitolul căi de atac, impun

potențialilor ofertanți să se adreseze Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor. Ca atare, având în vedere calitatea Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor de organ administrativ-jurisdicțional, calitate recunoscută și de Curte în jurisprudența sa, apreciază că nu este necesară constituirea garanției de bună conduită. Consideră că garanția de bună conduită are natura unei taxe care, prin neachitare, împiedică ofertantul să beneficieze de exercițiul drepturilor procesuale și încalcă dreptul la apărare. În final arată că legiuitorul român, în anul 2006, a introdus deja o garanție de protecție — garanția de participare care dădea posibilitatea autorității contractante să ia o parte din bani, dacă ofertantul avea un comportament necorespunzător.

4. Reprezentantul Ministerului Public, invocând Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006. Referitor la celelalte dispoziții supuse controlului de constituționalitate pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 25 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 731/44/2014, **Curtea de Apel Galați — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ și 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**. Excepția a fost ridicată de „Eurocerad Internațional” — S.R.L. într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unei decizii pronunțate de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin impunerea unei asemenea obligații — garanția de bună conduită — în sarcina unui ofertant se încalcă dispozițiile dreptului comunitar în materie, cât și prevederi constituționale, instrumentul instituit prin dispozițiile de lege criticate reprezentând un veritabil obstacol în calea exercitării efective a căilor de atac de către ofertant. În acest sens arată că cel care dorește să participe la o procedură de atribuire este obligat, pe de o parte, să suporte costurile aferente unei garanții de participare, garanție pe care și-o poate recupera mai târziu, respectiv la finalizarea procedurii de atribuire, iar, pe de altă parte, să își elaboreze oferta astfel încât să respecte criteriul de atribuire indicat de către autoritatea contractantă.

7. Consideră că, deși scopul propus de legiuitor prin elaborarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014 este acela de a educa comportamentul operatorilor economici și de a asigura o mai mare absorbție a fondurilor europene, se ajunge la situația paradoxală în care quantumul acestei garanții de bună conduită să reprezinte un procent substanțial din valoarea ofertată, situație în care un ofertant de bună-credință nu își mai poate permite costurile aferente acestei garanții și, pe cale de consecință, chiar dacă în procedura de atribuire exista una sau mai multe încălcări flagrante ale legislației în materia achizițiilor publice, un asemenea operator economic nu poate sesiza Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor ca urmare a imposibilității achitării garanției de bună conduită. Astfel, interesul legitim al contestatorului ofertant este afectat și, în această situație, scopul instituit de legiuitor nu poate fi atins, în sensul că există posibilitatea săvârșirii unor abuzuri de către

autoritatea contractantă, fără ca aceasta să poate fi sancționată de către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, ofertantul-contestator de bună-credință fiind în imposibilitate de a sesiza organul administrativ-jurisdicțional. Prin urmare, apreciază că prin instituirea garanției de bună conduită se ajunge în situația unei încălcări a „gratuității” procedurii administrativ-jurisdicționale în fața Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

8. De asemenea susține că urmare a impunerii garanției de bună conduită, ca și condiție pentru exercitarea unei căi efective de atac, dreptul la apărare al ofertantului nu a putut fi exercitat efectiv, organul administrativ-jurisdicțional menționând în mod expres faptul că „nu s-a pronunțat pe fondul cauzei”. În final apreciază că introducerea garanției de bună conduită reprezintă o măsură legislativă disproporționată în relația dintre stat și operatorul economic participant la procedura de atribuire, afectând libertatea economică.

9. **Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că textele nu sunt neconstituționale și excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate reglementează reguli procedurale cu privire la judecarea contestației în materia achizițiilor publice. Consideră că față, de principiile care guvernează materia achizițiilor publice, față de caracterul și termenele impuse de aceste proceduri, se dorește evitarea situațiilor în care s-ar promova contestații prin abuz de drept, iar sancțiunea prevăzută de norma criticată vizează tocmai aceste situații.

10. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse la dosarul cauzei de autorul excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 271¹ și 271² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții introduse prin art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 30 iunie 2014, având următorul cuprins:

— Art. 271¹: „(1) În scopul de a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament necorespunzător, contestatorul are obligația de a constitui garanția de bună conduită pentru întreaga perioadă cuprinsă între data depunerii contestației/cererii/plângerii și data rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată de soluționare a acesteia.

(2) *Contestația/Cererea/Plângerea va fi respinsă în cazul în care contestatorul nu prezintă dovada constituirii garanției prevăzute la alin. (1).*

(3) *Garanția de bună conduită se constituie prin virament bancar sau printr-un instrument de garantare emis în condițiile legii de o societate bancară ori de o societate de asigurări și se depune în original la sediul autorității contractante și în copie la Consiliu sau la instanța de judecată, odată cu depunerea contestației/cererii/plângerii.*

(4) *Cuantumul garanției de bună conduită se stabilește prin raportare la valoarea estimată a contractului ce urmează a fi atribuit, astfel:*

a) *1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b);*

b) *1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 10.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;*

c) *1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 25.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;*

d) *1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 100.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției.;*

(5) *Garanția de bună conduită trebuie să aibă o perioadă de valabilitate de cel puțin 90 de zile, să fie irevocabilă și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă.*

(6) *În cazul în care, în ultima zi de valabilitate a garanției de bună conduită, decizia Consiliului sau hotărârea instanței de judecată nu este rămasă definitivă, iar contestatorul nu a prelungit valabilitatea garanției de bună conduită în aceleași condiții de la alin. (1)—(5), autoritatea contractantă va reține garanția de bună conduită. Prevederile art. 271² alin. (3)—(5) se aplică în mod corespunzător.*

(7) *Prevederile alin. (1)—(6) se aplică în mod corespunzător și în situația în care plângerea împotriva deciziei Consiliului este formulată de o altă persoană decât autoritatea contractantă sau contestator, conform art. 281.”;*

— Art. 271²: „(1) *În cazul în care contestația este respinsă de către Consiliu sau de către instanța de judecată, atunci când contestatorul se adresează direct instanței, autoritatea contractantă are obligația de a reține garanția de bună conduită de la momentul rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată. Reținerea se aplică pentru loturile la care contestația a fost respinsă.*

(2) *Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care contestatorul renunță la contestație/cerere/plângere.*

(3) *Măsura prevăzută la alin. (1) nu va fi aplicată în cazul în care Consiliul/instanța de judecată respinge contestația ca rămasă fără obiect sau în cazul în care s-a renunțat la contestație/cerere/plângere, ca urmare a adoptării de către autoritatea contractantă a măsurilor de remediere necesare, în condițiile art. 256³ alin. (1).*

(4) *În situația în care Consiliul admite contestația, respectiv instanța competentă admite plângerea formulată împotriva deciziei Consiliului de respingere a contestației, autoritatea contractantă are obligația de a restitui contestatorului garanția de bună conduită, în cel mult 5 zile de la momentul rămânerii definitive a deciziei/hotărârii.*

(5) *În situația în care contestatorul se adresează direct instanței de judecată și aceasta admite cererea introdusă, prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător.*

(6) *Sumele încasate de autoritatea contractantă din executarea garanției de bună conduită reprezintă venituri ale autorității contractante.”*

14. *Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (4) privind accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1), referitor la dreptul la apărare, raportat la art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și art. 45 privind libertatea economică raportat la art. 135 alin. (1) și (2) referitor la economie.*

15. *Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2015, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 sunt neconstituționale și a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ și art. 271² alin. (3)—(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006.*

16. *Curtea a constatat că dispozițiile art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, care prevăd reținerea necondiționată a garanției de bună conduită în cazul respingerii contestației/cererii/plângerii, sunt neconstituționale, întrucât îngreșează accesul liber la justiție — art. 21 alin. (1) din Constituție — prin descurajarea contestatorului de a formula o contestație/cerere/plângere, considerându-se de plano că orice respingere se convertește într-o sancțiune pentru un comportament necorespunzător. Totodată, Curtea a constatat că este afectat și dreptul de proprietate privată prevăzut de art. 44 din Constituție, diminuarea patrimoniului autorilor contestațiilor/cererilor/plângerilor neputând fi consecința directă a exercitării unui drept sau libertăți fundamentale, respectiv a unui drept procesual (paragrafele 46 și 47 din Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, precitată).*

17. *În aceste condiții, față de constatarea neconstituționalității art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit cărora „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Constatând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după sesizarea Curții Constituționale, excepția cu acest obiect urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.*

18. *În procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în cauză, instanța de judecată, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, urmează să respecte Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 15 ianuarie 2015 atât sub aspectul dispozitivului, cât și al considerentelor pe care acestea se sprijină. Prin urmare, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, potrivit jurisprudenței Curții, prezenta decizie, în temeiul deciziei de constatare a neconstituționalității, poate reprezenta motiv de revizuire, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, raportat la incidența acestor articole în speță.*

19. *Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 271¹ și a art. 271² alin. (3)—(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, referitor la legitimitatea constituțională a procedurilor administrativ-*

jurisdicționale, Curtea a statuat, de principiu, că instituirea unei proceduri administrativ-jurisdicționale nu contravine dispozițiilor constituționale atât timp cât decizia organului administrativ de jurisdicție poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești, iar existența unor organe administrative de jurisdicție nu poate să ducă la înlăturarea intervenției instanțelor judecătorești în condițiile legii. În acest sens este și Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, și Decizia nr. 284 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 21 mai 2012. De asemenea, pe lângă această exigență, desprinsă din jurisprudență, potrivit art. 21 alin. (4) din Constituție, jurisdicțiile speciale administrative trebuie să fie facultative și gratuite (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 80 din 16 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 7 aprilie 2014, paragrafele 63—66).

20. De asemenea, Curtea a reținut că gratuitatea consacrată de norma constituțională cuprinsă în art. 21 alin. (4) semnifică lipsa oricărei contraprestații pecuniare din partea persoanei care, alegând calea contenciosului administrativ-jurisdicțional, beneficiază gratuit de serviciul prestat de autoritatea administrativ-jurisdicțională (a se vedea, în acest sens Decizia nr. 282 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012).

21. Totodată, Curtea a reținut că soluția legislativă criticată respectă cerința constituțională referitoare la caracterul neoneros al procedurii administrativ-jurisdicționale, întrucât sumele reprezentând garanția de bună conduită se fac venit la autoritatea contractantă, fără a constitui o taxă pentru administrarea justiției sau prestarea unor servicii de către aceasta sau, după caz, de către Consiliul Național pentru Soluționarea Contestațiilor (paragraful 31 din Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, precitată).

22. Așadar, Curtea a constatat că dispozițiile criticate, prin instituirea garanției de bună conduită, astfel cum aceasta a fost introdusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014, reglementează reguli procedurale specifice cu privire la judecarea contestației în materia achizițiilor publice, fără a putea fi calificată ca fiind o îngădire a dreptului de acces liber la justiție (paragraful 35 din Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, precitată).

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de „Eurocerad Internațional” — S.R.L. în Dosarul nr. 731/44/2014 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 271¹ și ale art. 271² alin. (3)—(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

24. Referitor la invocarea art. 24 alin. (1) din Constituție, privind garantarea dreptului la apărare, Curtea nu poate reține nici această critică, deoarece partea interesată poate, atât în cadrul procedurii desfășurate în fața Consiliului Național pentru Soluționarea Contestațiilor, cât și în fața instanței judecătorești, să își formuleze apărările. Totodată, potrivit art. 281 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, deciziile Consiliului privind soluționarea contestației pot fi atacate de către autoritatea contractantă și/sau de către orice persoană vătămată, în sensul art. 255 alin. (2) din același act normativ, cu plângere la instanța judecătorească, în termen de 10 zile de la comunicare, atât pentru motive de nelegalitate, cât și de netemeinicie.

25. În ceea ce privește susținerile autorului excepției de neconstituționalitate potrivit cărora introducerea garanției de bună conduită reprezintă o măsură legislativă disproporționată în relația dintre stat și operatorul economic participant la procedura de atribuire, afectând libertatea economică, Curtea reține că acestea nu pot fi primite, de vreme ce dispozițiile de lege criticate sunt tocmai o expresie a celor statuate în art. 45 și art. 135 din Constituție, statul având obligația să asigure libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție; protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară; exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național; aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele Uniunii Europene. Totodată, funcționarea economiei de piață și aplicarea principiilor care îi sunt proprii nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune stabilirea și respectarea anumitor reguli de natură să protejeze pe toți participanții la circuitul economic. În același sens este Decizia nr. 211 din 4 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 8 iunie 2004.

26. Având în vedere că nu s-a reținut restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, prevederile constituționale ale art. 53 nu au incidență în cauză.

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 300

din 28 aprilie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din
Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților
publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției**

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Traian Cristea în Dosarul nr. 945/36/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 1.066D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, partea Agenția Națională de Integritate a transmis note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

4. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.118D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003, excepție ridicată de Gheorghe Moldovan în Dosarul nr. 943/36/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

5. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

7. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării cauzelor.

8. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.118D/2014 la Dosarul nr. 1.066D/2014, care a fost primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a

Curții Constituționale, spre exemplu, deciziile nr. 739 și nr. 754, ambele din 16 decembrie 2014, și Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

10. Prin încheierile din 21 octombrie 2014 și din 9 octombrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 945/36/2012 și nr. 943/36/2012, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.** Excepția a fost ridicată de Traian Cristea cu prilejul soluționării recursului împotriva Sentinței nr. 528/CA din 21 noiembrie 2012, pronunțate de Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal într-o cauză având ca obiect contestația împotriva unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, privind existența stării de incompatibilitate, și de Gheorghe Moldovan, cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 557 din 3 decembrie 2012, pronunțate de Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal într-o cauză având ca obiect cererea de anulare și suspendare a executării măsurilor dispuse printr-un raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, privind existența stării de incompatibilitate.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii excepției susțin, în esență, existența unei contradicții legislative între exercitarea atribuțiilor primarului și cazul de incompatibilitate prevăzut de art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003. Astfel, în temeiul Legii administrației publice locale nr. 215/2001, primarul exercită atribuții privind serviciile publice asigurate cetățenilor, sens în care coordonează realizarea serviciilor publice de interes local prestate prin intermediul aparatului de specialitate sau prin intermediul organismelor prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local. De asemenea, primarul reprezintă unitatea administrativ-teritorială în relațiile cu alte autorități publice, cu persoanele fizice sau juridice române ori străine. Din coroborarea mai multor prevederi din legea menționată, din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006 și din Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, rezultă că numai primarul poate fi desemnat ca reprezentant în adunarea generală a acționarilor unui operator intercomunitar de servicii publice, varianta delegării unei alte persoane nefiind prevăzută de lege. Ca atare, primarul nu poate fi considerat incompatibil

atunci când exercită atribuțiile pe care însăși legea i le acordă. Din această perspectivă, semnaleză existența unor soluții legislative contradictorii, imposibil de aplicat în cadrul legislativ în vigoare. Față de cazul de incompatibilitate instituit de textul de lege criticat, care se referă la funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local, precizează că, atunci când este vorba despre o asociație de dezvoltare intracomunitară, interesul este unul zonal sau regional, iar nu local.

12. În același sens susțin că, potrivit art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003, exercitarea de către primar a atribuțiilor pe care Constituția și legile i le acordă îl plasează, potențial, în domeniul încălcării altei legi, deși o asemenea încălcare nu corespunde scopului Legii nr. 161/2003, nefiind vorba de fenomenul generic intitulat corupție instituționalizată sau de abuz de funcție.

13. De asemenea, critică lipsa de claritate, precizie și adecvare a legii, care dă naștere la interpretări și aplicări diferite din partea instanțelor judecătorești. În acest sens arată că „incongruența terminologică” a dus la interpretări neunitare, având în vedere că noțiuni precum interes național, județean sau local apar în legi anterioare Legii nr. 161/2003, însă într-o lege ulterioară, respectiv Legea nr. 51/2006, se utilizează — „în mod evolutiv și specific” — noțiunile de interes zonal și interes regional. Or, față de această terminologie, cazul de incompatibilitate reglementat de textul de lege criticat, care se referă la interesul local, ar trebui considerat desuet, abrogat tacit, ceea ce este contrar prevederilor art. 17 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit căruia „*În vederea asanării legislației active, în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative se va urmări abrogarea expresă a dispozițiilor legale căzute în desuetudine sau care înregistrează aspecte de contradictorialitate cu reglementarea preconizată*”.

14. Totodată, prevederile de lege criticate, prin redactarea imprecisă în privința noțiunii de „societate de interes local”, încalcă principiul securității juridice. Arată că, pentru a stabili calitatea unei societăți de a fi de interes local, e necesară raportarea la unitatea administrativ-teritorială (iar nu la consilieri ori primari), astfel încât societatea este de interes local pentru consiliul local sau consiliul județean care a înființat-o și sub a cărui autoritate funcționează.

15. Noțiunile de „societate de interes local” și „societate de interes național” nu pot acoperi situația operatorului regional „*in-house providing*” ce are ca acționari mai multe unități administrativ-teritoriale, iar controlul, analog controlului asupra propriilor servicii publice, este exercitat în comun de acestea. Însăși denumirea de „regional” cuprinsă în definiția legală a operatorului regional este de natură să ducă la confuzii pentru destinatarii normelor. Totuși, distincția dintre societățile de interes local și operatorii de servicii publice comunitare de utilități publice locale sau județene rezultă din art. 1 alin. (2) lit. g) pct. 2 și 6 din Legea nr. 215/2001, care stabilește că în noțiunea de „*organisme prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local sau județean*” sunt cuprinse și societățile comerciale și regiile autonome de interes local sau județean, precum și operatorii de servicii comunitare de utilități publice sau județene.

16. În final, solicită Curții să constate că prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 sunt neconstituționale în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că alesul local este incompatibil cu funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale, care constituie organisme prestatoare de servicii publice și de utilitate publică.

17. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, apreciind că prevederile de lege criticate menționate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate și nici prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Reglementând incompatibilitatea dintre cele două funcții, prin dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003, legiuitorul a urmărit garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice, constituind o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, fără a se putea pune în discuție restrângerea exercițiului vreunui drept sau a vreunei libertăți fundamentale.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de partea Agenția Națională de Integritate, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „(1) *Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu: [...]*

f) funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național;”.

22. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 121 privind autoritățile comunale și orășenești.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici similare, în acest sens fiind Decizia nr. 739 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 124 din 18 februarie 2015, Decizia nr. 754 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 17 februarie 2015, deciziile nr. 2 și nr. 3 din 15 ianuarie 2015, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 4 martie 2015, Decizia nr. 90 din 3 martie 2015*), nepublicată până la data pronunțării prezentei decizii.

24. Curtea a reținut, în esență, că prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 161/2003 instituie una dintre incompatibilitățile specifice funcțiilor publice de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean. Astfel, funcțiile menționate sunt incompatibile cu funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național. Din analiza textului de lege dedus controlului de constituționalitate, în raport cu exigențele principiului securității juridice, prin prisma normelor constituționale invocate și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea a constatat că acestea sunt norme clare, previzibile, care stabilesc cât se poate de precis conduita aleșilor locali, astfel încât critica de neconstituționalitate formulată în raport cu art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție nu a fost reținută.

25. De asemenea, Curtea a constatat că instituirea prin textul de lege criticat a incompatibilității menționate este o opțiune a legiuitorului și se circumscrie scopului legii de înlăturare a cauzelor și condițiilor care determină corupția, astfel încât funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei

societăți comerciale de interes național să nu constituie un factor generator de corupție în cazul persoanelor care exercită funcția de primar, viceprimar, primar general, viceprimar al municipiului București, președinte sau vicepreședinte al consiliului județean.

26. Curtea a mai precizat că stabilirea în concret a stării de incompatibilitate în cazul primarului, viceprimarului, primarului general, viceprimarului municipiului București, președintelui și vicepreședintei consiliului județean, care exercită funcția de reprezentant al unității administrativ-teritoriale în adunările generale ale societăților comerciale de interes local sau de reprezentant al statului în adunarea generală a unei societăți comerciale de interes național, revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului legii de asigurare a imparțialității, de protejare a interesului social și evitare a conflictului de interese.

27. Distinct de acestea, Curtea a reținut că instituirea prin lege a unor incompatibilități pentru funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București nu încalcă dispozițiile constituționale privind autoritățile comunale și orășenești, care, prin art. 121 alin. (2), stabilesc că primarii și consiliile locale funcționează în condițiile legii. De asemenea, potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție, demnitățile și funcțiile publice se exercită în condițiile legii, astfel încât activitatea primarilor și viceprimarilor, precum și a președinților și vicepreședinților consiliilor județene, a consilierilor locali și a consilierilor județeni trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului de funcționare a acestora.

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, soluția și considerentele cuprinse în deciziile anterior menționate își găsesc aplicabilitatea și în cauza de față.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Traian Cristea în Dosarul nr. 945/36/2012 și de Gheorghe Moldovan în Dosarul nr. 943/36/2012, dosare ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, și constată că prevederile art. 87 alin. (1) lit. f) Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 aprilie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

*) Decizia Curții Constituționale nr. 90 din 3 martie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 20 mai 2015.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 305

din 28 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. d) și art. 91 alin. (1) și (3) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. d) și art. 91 alin. (1) și (3) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Marius Vasile Minica în Dosarul nr. 1.611/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 1.127D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, partea Agenția Națională de Integritate a transmis note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale și precizează că instituirea prin lege a unor incompatibilități în cazul funcțiilor și demnităților publice nu are ca efect îngrădirea dreptului fundamental la muncă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 2.507 din 26 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.611/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. d) și art. 91 alin. (1) și (3) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.** Excepția a fost ridicată de Marius Vasile Minica într-o cauză având ca obiect anularea unui raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate privind existența stării de incompatibilitate.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, având în vedere că persoana vizată este obligată a demisiona din funcția pe care o deține în cadrul unei persoane juridice de interes privat. Pentru respectarea

principiului egalității de șansă, actul de numire în funcția de administrator se impune a fi suspendat de drept pe timpul exercitării mandatului de primar, viceprimar, președinte sau vicepreședinte al consiliului județean, întocmai ca în cazul aleșilor nominalizați de textul art. 28 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 393/2004, în speță cei care și-au desfășurat activitatea în baza contractului de muncă sau a actului de numire în cadrul unei instituții sau autorități publice, respectiv la regii autonome sau societăți comerciale cu capital integral ori majoritar de stat sau ale unităților administrativ-teritoriale.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia în sensul constituționalității prevederilor de lege criticate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu Decizia nr. 225 din 15 februarie 2011 și Decizia nr. 1.484 din 10 noiembrie 2011.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere formulat anterior în dosarele Curții Constituționale nr. 316D/2014, nr. 469D/2014, nr. 512D/2014, nr. 513D/2014 și nr. 799D/2014, exprimat în sensul constituționalității prevederilor art. 87 alin. (1) lit. d) și art. 91 alin. (1) și (3) din Legea nr. 161/2003.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de partea Agenția Națională de Integritate, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 87 alin. (1) lit. d) și art. 91 alin. (1) și (3) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 87 alin. (1) lit. d): „*Funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu: [...]*

d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național sau local, la companiile și societățile naționale, precum și la instituțiile publice;”;

— Art. 91 alin. (1) și (3): „(1) Starea de incompatibilitate intervine numai după validarea mandatului, iar în cazul prevăzut la art. 88 alin. (2), după validarea celui de-al doilea mandat, respectiv după numirea sau angajarea alesului local, ulterior validării mandatului, într-o funcție incompatibilă cu cea de ales local. [...]”

(3) Alesul local poate renunța la funcția deținută înainte de a fi numit sau ales în funcția care atrage starea de incompatibilitate sau în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție. Alesul local care devine incompatibil prin aplicarea prevederilor prezentei secțiuni este obligat să demisioneze din una dintre funcțiile incompatibile în cel mult 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”

13. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea de drepturi, art. 37 privind dreptul de a fi ales și art. 41 privind munca și protecția socială a muncii.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate în raport cu critici similare, Curtea constatând, prin Decizia nr. 225 din 15 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 28 aprilie 2011, și Decizia nr. 309 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 4 august 2014, că acestea sunt constituționale. Pentru a pronunța această soluție, Curtea a statuat că prin stabilirea unor incompatibilități pentru funcția de primar, viceprimar, președinte sau vicepreședinte de consiliu local, legiuitorul nu a încălcat dreptul fundamental de a fi ales. Persoanele care ocupă aceste funcții publice au fost alese prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, în condițiile stabilite de legea pentru alegerea autorităților administrației publice locale. Curtea a constatat că incompatibilitatea stabilită prin prevederile legale criticate reprezintă o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției, măsură ce are ca scop garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice.

15. Referitor la dispozițiile constituționale ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, Curtea a constatat că nici

acestea nu sunt încălcate prin prevederile de lege criticate, deoarece, potrivit textului constituțional, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă. Or, incompatibilitatea reglementată de textul de lege criticat nu are ca efect îngrădirea alegerii profesiei sau a locului de muncă, de vreme ce activitatea primarilor și viceprimarilor, precum și a președinților și vicepreședinților consiliilor județene trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului legal de funcționare a acestora.

16. Totodată, Curtea a observat că încetarea mandatului intervine în temeiul legii, în situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții incompatibile în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție.

17. De asemenea, prin Decizia nr. 1.076 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 26 august 2011, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 91 alin. (1) și (3) din Legea nr. 161/2003, reținând că alesul local poate renunța la funcția deținută înainte de a fi numit sau ales în funcția care atrage starea de incompatibilitate sau în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție, iar numai în situația în care alesul local aflat în stare de incompatibilitate nu renunță la una dintre cele două funcții incompatibile în termenul prevăzut la alin. (3), prefectul va emite un ordin prin care constată încetarea de drept a mandatului de ales local, la data împlinirii termenului de 15 zile sau, după caz, 60 de zile, la propunerea secretarului unității administrativ-teritoriale.

18. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile constituționale ale art. 16, Curtea a constatat că aceasta este neîntemeiată, deoarece, pe de-o parte, dispozițiile de lege criticate nu conțin norme discriminatorii, deoarece se aplică în mod egal tuturor celor vizați de ipoteza lor, iar, pe de altă parte, potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție, funcțiile și demnitățile publice pot fi ocupate doar „în condițiile legii”. Or, Legea nr. 161/2003, având ca scop asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, a instituit anumite incompatibilități pe care legiuitorul, în mod justificat, le-a considerat ca putând conduce la un conflict de interese.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția deciziilor invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marius Vasile Minica în Dosarul nr. 1.611/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 87 alin. (1) lit. d) și art. 91 alin. (1) și (3) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 aprilie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii privind elaborarea studiului tehnico-economic în vederea realizării obiectivelor din sectorul gazelor naturale

Având în vedere prevederile:

— art. 151 alin. (5) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;
— art. 10 alin. (1) lit. a) și q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind elaborarea studiului tehnico-economic în vederea realizării obiectivelor din sectorul gazelor naturale, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Operatorii economici care desfășoară activități în domeniul gazelor naturale vor duce la îndeplinire prevederile

prezentului ordin, iar direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea acestora.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 1 iulie 2015.
Nr. 104.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

privind elaborarea studiului tehnico-economic în vederea realizării obiectivelor din sectorul gazelor naturale

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta procedură stabilește modul de elaborare a studiului tehnico-economic în vederea realizării obiectivelor din sectorul gazelor naturale.

Art. 2. — Procedura se aplică de către titularii licenței de operare a sistemului de distribuție și de operare a sistemului de transport al gazelor naturale în vederea ducerii la îndeplinire a prevederilor art. 151 alin. (5) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Procedura nu se aplică realizării obiectivelor:

a) sistemului de transport al gazelor naturale cuprinse în planul de investiții aprobat de către ANRE;

b) sistemului de distribuție a gazelor naturale cuprinse:

(i) în planul de investiții aprobat de către ANRE;

(ii) în avizul ANRE emis pentru studiul de fezabilitate întocmit în vederea concesionării serviciului de distribuție a gazelor naturale.

Art. 4. — (1) În sensul prezentei proceduri, termenii și abrevierile folosite au următoarele semnificații:

a) *operator* — titularul licenței de operare a sistemului de distribuție sau a sistemului de transport al gazelor naturale;

b) *solicitant* — persoana fizică/juridică care solicită racordarea la sistemul de distribuție sau la sistemul de transport al gazelor naturale;

c) *obiectiv* — conductă de distribuție sau de transport gaze naturale, inclusiv instalațiile, echipamentele și dotările aferente, realizate/modificate în vederea racordării solicitantului și pentru care se realizează studiul tehnico-economic;

d) *conductă* — conducta de distribuție sau de transport gaze naturale existentă la care se realizează cuplarea obiectivului;

e) *sistem* — sistemul de distribuție sau de transport al gazelor naturale;

f) *investiție* — sumă alocată în vederea realizării obiectivului;

g) *ANRE* — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei;

h) *Lege* — Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Termenii prevăzuți la alin. (1) se completează cu termenii definiți în legislația aplicabilă.

CAPITOLUL II

Realizarea studiului tehnico-economic

Art. 5. — Operatorul are obligația de a realiza studiul tehnico-economic în vederea finanțării lucrărilor pentru realizarea obiectivelor necesare racordării la obiectivele/sistemele din

sectorul gazelor naturale în termen de 30 de zile de la data primirii solicitării.

Art. 6. — (1) La elaborarea studiului tehnico-economic operatorul trebuie să aibă în vedere următoarele:

- a) datele generale, conform anexei nr. 1;
- b) durata de realizare a obiectivului;
- c) valoarea totală estimată pentru realizarea obiectivului, conform devizului general întocmit potrivit modelului prezentat în anexa nr. 2;
- d) proiecția în timp a veniturilor și a cheltuielilor care reflectă inclusiv investiția necesară a fi efectuată în vederea realizării obiectivelor, ținând cont de tariful reglementat aprobat, valabil la data elaborării studiului tehnico-economic;

e) indicatorii specifici analizei cost-beneficiu privind rentabilitatea investiției, analizați cumulativ:

- (i) valoarea actualizată netă — VAN;
- (ii) rata internă de rentabilitate — RIR;
- (iii) rata reglementată a rentabilității capitalului — ROR;
- (iv) raportul cost-beneficiu — RCB;
- (v) durata de recuperare a investiției — DRI.

(2) Indicatorii menționați la alin. (1) lit. e) se calculează conform prevederilor legislației aplicabile analizei cost-beneficiu.

Art. 7. — (1) La elaborarea studiului tehnico-economic se ia în considerare investiția minimă necesară asigurării debitului de gaze naturale, solicitat în vederea racordării, și cel aferent dezvoltării de perspectivă a sistemului, respectiv:

- a) dezvoltarea zonelor ce urmează a fi alimentate cu gaze naturale, pe baza planurilor de urbanism;
- b) realizarea de noi construcții în zonă.

(2) Perioadele de timp pentru care se iau în considerare debitele prevăzute la alin. (1) sunt:

- a) 25 de ani pentru cazul în care debitul solicitat este mai mic sau egal cu 15 mc/h;
- b) 12 ani pentru cazul în care debitul solicitat este mai mare de 15 mc/h.

Art. 8. — (1) Rezultatul studiului tehnico-economic indică faptul că investiția este sau nu este economic justificată.

(2) Investiția este economic justificată în situația în care indicatorii prevăzuți la art. 6 alin. (1) lit. e) îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) $VAN > 0$;
- b) $RIR \geq ROR$;
- c) $0 < RCB < 1$.

(3) Durata de recuperare a investiției este de:

- a) 25 de ani pentru cazul în care debitul solicitat este mai mic sau egal cu 15 mc/h;
- b) 12 ani pentru cazul în care debitul solicitat este mai mare de 15 mc/h.

(4) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile de la alin. (2) investiția nu este economic justificată și este necesară calcularea ratei deficitului de finanțare cu formula:

$$R = (CIA - VAN) / CIA,$$

unde:

R reprezintă rata deficitului de finanțare;

CIA reprezintă costul investițional total actualizat din devizul general al obiectivului;

VAN reprezintă suma veniturilor actualizate din operarea sistemului și valoarea reziduală actualizată din care se scad cheltuielile actualizate de operare a sistemului.

(5) Determinarea cotei părți din investiție care îi revine operatorului la realizarea obiectivului se calculează cu formula:

$$CPO = TDG \times (1 - R),$$

unde:

CPO reprezintă cota-parte din investiție care îi revine operatorului;

TDG reprezintă totalul din devizul general.

(6) Cota-parte din investiție care îi revine solicitantului la realizarea obiectivului se calculează cu formula:

$$CPS = TDG \times R,$$

unde:

CPS reprezintă cota-parte ce îi revine solicitantului.

Art. 9. — Studiul tehnico-economic cuprinde următoarele:

- a) date generale, conform anexei nr. 1;
- b) plan de situație cu trasarea următoarelor elemente:
 - (i) conducta;
 - (ii) obiectivul;
 - (iii) alte date care pot influența investiția;
- c) devizul general întocmit potrivit modelului prezentat în anexa nr. 2;
- d) indicatorii specifici analizei cost-beneficiu calculați conform prevederilor art. 6 alin. (1) lit. e);
- e) CPO și CPS calculate conform prevederilor art. 8 alin. (5) și (6).

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 10. — Operatorul are obligația de a transmite solicitantului, cu titlu gratuit, studiul tehnico-economic prevăzut la art. 9 în termen de maximum 5 zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 5.

Art. 11. — (1) În cazul în care investiția este economic justificată, operatorul are obligația să comunice solicitantului termenul estimat de punere în funcțiune a obiectivului, cu respectarea termenelor prevăzute la art. 151 alin. (7) din Lege.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), operatorul transmite solicitantului, odată cu studiul de fezabilitate, și două exemplare ale contractului de racordare.

(3) În cazul în care investiția nu este economic justificată, operatorul transmite solicitantului, odată cu studiul tehnico-economic, propunerea de contract de finanțare a obiectivului.

(4) Solicitantul are obligația de a transmite la OSD contractele semnate, prevăzute la alin. (2) și (3), în termen de maximum 60 zile de la data primirii.

(5) Operatorul are obligația să semneze contractele prevăzute la alin. (2) și (3) în termen de maximum 15 zile de la data primirii acestora.

(6) Studiul tehnico-economic, prevăzut la art. 9, își pierde valabilitatea în una dintre următoarele situații:

- a) neîncheierea contractelor prevăzute la alin. (2) și (3);
- b) neachitarea de către solicitant a cotei-părți din finanțarea obiectivului.

Art. 12. — Nerespectarea prevederilor prezentei proceduri se sancționează în conformitate cu prevederile Legii.

Art. 13. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta procedură.

DATE GENERALE

Nr. crt.	Informații referitoare la locul de consum	Detaliiere
1.	Solicitant (numele și prenumele/denumirea)	
2.	Client casnic	
3.	Client noncasnic	
4.	Producător/OSD	
5.	Aviz de acces la sistem (numărul, data)	
6.	Amplasament viitor loc de consum	Localitate
		Stradă
		Nr.
		Județ
7.	Debit solicitat (m ³ /h)	
8.	Debitul de perspectivă (m ³ /h)	
Informații referitoare la conductă		
1.	Amplasament conductă	
2.	Material conductă	OL
		PE100
		PE80
3.	Diametru	
4.	Regim presiune	
5.	Tip teren	drum pietruit (piatră cubică + balast)
		beton și asfalt cu infrastructură de balast
		beton sau asfalt cu infrastructură de balast
		spațiu verde
6.	Tip carosabil (zonă verde, asfalt, macadam etc.)	
7.	Proprietate teren pe care este amplasată conducta	Public
		Privat
		Intravilan
		Extravilan
Informații referitoare la obiectiv		
1.	Amplasament obiectiv	
2.	Material conductă	OL
		PE100
		PE80
3.	Diametru	
4.	Regim presiune	
5.	Lungime	
6.	Tip teren	drum pietruit (piatră cubică + balast)
		beton și asfalt cu infrastructură de balast
		beton sau asfalt cu infrastructură de balast
		spațiu verde
7.	Tip carosabil (zonă verde, asfalt, macadam etc.)	
8.	Proprietate teren pe care este amplasat obiectivul	Public
		Privat
		Intravilan
		Extravilan

DEVIZ GENERAL
privind cheltuielile necesare realizării obiectivului

1 euro =... lei/data

Nr. crt.	Denumirea capitolelor și subcapitolelor de cheltuieli	Valoare fără TVA		TVA	Valoare inclusiv TVA	
		(mii lei)	(mii euro)	(mii lei)	(mii lei)	(mii euro)
1	2	3	4	5	6	7
CAPITOLUL 1. CHELTUIELI PENTRU OBȚINEREA ȘI AMENAJAREA TERENULUI						
1.1.	Obținerea terenului					
1.2.	Amenajarea terenului					
1.3.	Amenajări pentru protecția mediului					
	TOTAL cap. 1					
CAPITOLUL 2. CHELTUIELI PENTRU ASIGURAREA CU UTILITĂȚI NECESARE OBIECTIVULUI						
2.1.	Utilități necesare obiectivului					
	TOTAL cap. 2					
CAPITOLUL 3. CHELTUIELI PENTRU PROIECTARE ȘI ASISTENȚĂ TEHNICĂ						
3.1.	Studii de teren					
	TOTAL 3.1					
3.2.	Taxe pentru obținerea de avize, acorduri și autorizații					
	TOTAL 3.2					
3.3.	Proiectare și inginerie					
	3.3.1. Cheltuieli pentru întocmirea documentației de atribuire					
	3.3.2. Cheltuieli cu întocmirea proiectului tehnic					
	3.3.3. Cheltuieli pentru verificarea proiectului tehnic					
	TOTAL 3.3					
3.4.	Organizarea procedurilor de achiziție publică					
	TOTAL 3.4					
	TOTAL cap. 3					
CAPITOLUL 4. CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚIA DE BAZĂ						
4.1.	Construcții și instalații					
4.1.1.	<i>Construcții pentru extindere rețea distribuție</i>					
	4.1.1.1. Locația:					
	TOTAL 4.1.1					
4.1.2.	<i>Construcții pentru racorduri noi (SNT)</i>					
	4.1.2.1. Locația:					
	TOTAL 4.1.2					
	TOTAL 4.1 — Construcții și instalații					
4.2.	Montaj utilaje tehnologice					
	TOTAL 4.2 — Montaj utilaje tehnologice					
4.3.	Utilaje echipamente tehnologice și funcționale cu montaj					
4.3.1.	<i>Echipamente cu montaj racorduri (SNT)</i>					
	4.3.1.1. Locația:					
	TOTAL 4.3.1					
4.3.2.	<i>Stația de reglare măsurare-predare</i>					
	TOTAL 4.3.2					
	TOTAL 4.3 — Utilaje echipamente cu montaj					
4.4.	Utilaje fără montaj și echipamente de transport					
4.5.	Dotări					
4.6.	Active necorporale					
	TOTAL cap. 4					

1	2	3	4	5	6	7
CAPITOLUL 5. CHELTUIELI PENTRU LUCRĂRI DE CONSTRUCȚII						
5.1.	Organizare de șantier					
	5.1.1. Lucrări de construcții					
	5.1.2. Cheltuieli conexe organizării șantierului					
	TOTAL 5.1					
5.2.	Comisioane, taxe, cote legale, costul creditului					
	5.2.1. Comisioane:					
	5.2.2. Taxe:					
	5.2.3. Cote legale					
	5.2.4. Costul creditului					
	TOTAL 5.2					
5.3.	Cheltuieli diverse și neprevăzute					
	TOTAL 5.3					
TOTAL cap. 5						
CAPITOLUL 6. CHELTUIELI PENTRU PROBE TEHNOLOGICE ȘI TESTE						
6.1.	Pregătirea personalului de exploatare					
6.2.	Probe tehnologice și teste					
TOTAL cap. 6						
Total deviz general						
din care C + M						

Data elaborării:

Reprezentant legal/Împuternicitul acestuia

Numele și prenumele:

Semnătura

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

